

Истинската история

**На 12.04.1934г. умира българския герой,
Освободителят на Източните Родопи-ген. Никола
Генев**

**Ген. Никола Генев - участник в
Априлското въстание, опълченец-
поборник в Руско-турската война
(сражава се при вр. Шипка).
Участник в Сръбско-българската,
Балканската и
Междусъюзническата войни.
Началник на Македоно-
одринското опълчение
(1912-1913).**

Никола Колчев Генев е опълченец-поборник, български офицер, генерал-лейтенант. Командир на Македоно-одринското опълчение през Балканската (1912-1913) и Междусъюзническата война (1913).

Роден е на 18 януари 1856 г. в Севлиево. Участва в Априлското въстание. Бива арестуван и изтезаван от турците, като по-късно успява да емигрира в Румъния, след което преминава в Русия.

При подготовката на Руско-турска война (1877-1878) се записва в Българското опълчение. Опълченец от III-а Опълченска дружина. Взема участие в боевете на вр. Шипка. За проявена лична храброст е награден с войнишки „Георгиевски кръст“ IV ст. В края на войната е повишен във военно звание младши подофицер.

След Освобождението постъпва във Военното училище в София. Завършва първия випуск през 1879 г. На 10 май 1879 г. е произведен в офицерско военно звание подпоручик. По свое желание е разпределен в III-а Пехотна Радомирска дружина (наследила III-а дружина от Българското опълчение). През 1883 г. завършва Стрелкова офицерска школа в Санкт Петербург.

През Сръбско-българската война (1885) капитан Генев е командир на III-а дружина от II-и Пехотен Струмския полк (от 27 септември 1885 г.), както и началник на Трънския отряд.

Въпреки малобройния си състав, получава задача да забави Моравската дивизия, насочила се към Сливнишката позиция. Отрядът спечелва ценно време, необходимо за допълнително укрепяване и попълване на бойния състав на армията. За участието си във войната е награден с орден „За храброст“ IV ст.

От 13 август 1887 г. е старши офицер със звание майор. От 1893 до 1900 г. Никола Генев е последователно командир на II-и Пехотен полк, на XVIII-и Пехотен Шуменски полк и VII-и Пехотен Преславски полк. От 1900 до 1904 г. е командир на I-а бригада в VI-а Пехотна Бдинска дивизия. На 4 март 1904 г. е повишен в звание генерал-майор. По свое желание преминава в запаса.

През Балканската война (1912-1913) генерал-майор Генев се връща в Българската армия. Назначен е за командир на Македоно-одринското опълчение, а от 11 октомври 1912 г. и на Кърджалийския отряд. **Участва в бойните действия в Егейска Тракия, които завършват с пленяването на корпуса на Явер паша през ноември с. г. В началото на 1913 г. командваните от него опълченци участват в боевете при Шаркьой, където отбиват голям турски десант. Заради умелото водене на тези решителни сражения, генерал Никола Генев остава завинаги в българската военна история като „Освободителят на**

Източните Родопи".

По време на Междусъюзническата война в 1913 г. Македоно-одринското опълчение води военни действия срещу сърбите при Кочани и Царево село. След края на войната генерал-лейтенант Никола Генев отново излиза в запаса на Българската армия.

Генерал-лейтенант Никола Генев умира на 12 април 1934 г. в София.